

ALEXA GAVRIL BÂLE

Povești cu Fata Pădurii

Eram prunc, nu știu de câți ani, cam de câți am putut hi, vo 10-12 ai. O venit vecinu Lucian la Tătuca într-o sară. Era de cătă sară...Să mă leșă cu el, numa să îi țau de urât pă drum că are de mărș până în Trestie la unu, la on om la care i-o fost făcută o căldare de făcut horincă. Mămuca o sărit ca să nu mă leșă, că-i mai noapte și cum să mă duc io prunc pă drum noaptea. Tătuca s-a gândit on pic și-o zâs: „Lasă-l, hăi, că-i prinde bine la om și nu-i așa departe până în Treastie!” Ne-am dus, cu badea Lucian, cum eram prunc mi s-a părut că una-două am ajuns în Trestie la omu cu care badea Lucian o avut afacerea. Am ajuns după ce s-a înnoptat. Io m-am tras de-o lătore, da badea Lucian s-o sfădit, da s-o sfădit rău cu omu din Trestie. Nu știu ce o rezolvat și ce nu, eram prunc mnic, cât că badea Lucian n-o obțânut nimic de la trestian. Era vorba de ceva bani pentru că i-o făcut ori i-o reparat o căldare de făcut horincă. Când o văzut că nu mai are ce face, o zâs badea Lucian cătă mine: „Prunc, merem pă Cărpiniș, la Floarea Florii.”

Ne-am pornit atuncia noaptea. Am coborât la râu la Făurești. Am urcat pă Dumbravă și am trecut pân pădure, am trecut și pân sat, pân Cărpiniș că Floarea Florii stătea pă Dâmb, pă ceva parte de sat. Floarea Florii era o femeie tare descurcăreață. Umbla pân țară și aduce bumbac. Tăte femeile din satele dimprejur méréu la Floarea Florii în Cărpiniș și cumpărau bumbac să țasă pânză. Floarea făcea și horincă pă ascuns, cum să făcē atuncia. Și în sara aceie era la horincia dint-o poiată, mai din dos. Când o văzut că ne apropiem ne-o ieșit înainte și ce-o făcut cu badea Lucian foaiaiai, mi-o fost mie rușine. L-o sfădit de nu i-o lăsat ominie nici de doi bani. Tot așa, de la căldarea de făcut horincă, cred că nu i-o fost tomnită cum trebe. Nici de la Floare nu s-o ales cu nimnică badea Lucian, așa că o zâs cătă mine că mai merem până în Șindrești la nu știu ce om, cu care are încă amuce afaceri. Ne-am coborât păstă imaș, pă la Vrâncioară și am ajuns cătă mnieu nopti la om acasă. Nu s-o fost culcată. Făcē și acela horincă, așa cred. Da când l-o văzut pă badea Lucian...altă tură de sfadă. Nu i-o lăsat ominie de doi bani. De-acole ne-am pornit cătă casă și am ajuns după mnieu nopti.

Am umblat noi mult noaptea pân locuri pustii, pân păduri, din Trestie până în Șindrești, bugăt de departe și o fost noapte și nu am văzut nimnică, da nici nu ne-am pierdut sau să ne poarte Fata Pădurii cum i-a purtat pă alții, ba că noi pân ce locuri rele am umblat.¹

***

Mai demult șindreștenii lucrau cu caii la pădure. Oamenii ceia de demult din lucru la pădure își câștigau ceva bănuți.

Și Moșulică, de aci, ave tri părechi de cai și slugi angajate să lucre cu caii. Ce oi povesti

---

¹ Performer Alexa Bâle, 78 ani, Cetățele, jud. Maramureș, 2019.

Zona pă unde hălăduie Fata Pădurii; foto: Mariana SCUBLI

io amu s-o petrecut amu-s mulți ai la Bloja. Eram mai mulți șindreșteni la lucru. Și într-o dimineață o văzut o babă umblând pântre vaci. Erau vaci la pășune, șindreștenii și șişeștenii aveau pășuni acolo și mânau sterpele, dițălele și boii. Ceia de mai pă aproape aveu și vaci de lapte, ciocotișăanii, blojenarii, poate și din alte sate.

Cum am zâs, într-o dimineață o babă îndoită, cu gubă pă ié, sprijinită într-o botă, umbla pântre vaci și boscorodea amuce. Tata lu Costanu Rujii, nu mai știu cum l-o chemat, o zâs în batjocură: „Ce zâce baba ceie, zâc și io. Ce face baba ceie, fac și io.” Tăt așă o zâs de tri ori.

Pă sară o vinit acasă, o desprins caii de la car, i-o bușumat cu on boț de paie, i-o băgat în grajdi și le-o dat de mâncare, le-o băgat fân în iesle. Hamurile le-o acățat în șură, în cuie anume bătute în șăsurile de la porțile șurii. Și Moșulică ținea hamurile acățate pă cuie, da pe casă, în grinda de la t'indă.

Tata lu Costanu Rujii, pă când s-o dus dimineață în șură să bage de mâncare la cai fân, o văzut sub hamuri baltă de lapte. Cură lapte din hamuri ca din pulpa de la vacă. S-o spăriet când o văzut laptele pă jos în șură, nu și-o dat seama dintâie ce s-o întâmplat, ce se întâmplă de cură lapte din hamuri. Apoi și-o adus aminte de baba de la Bloaja cum umbla pântre vaci, prin ciurdă și descânta și cum el o zâs în batjocură ca și cum ar îngâna-o pă babă: „Ce face baba, fac și eu. Ce zice baba, zic și io”. De tri ori o zâs.

Baba descânta printre vaci de luat lapte. Și ia, așe o descântat și tata lui Costanu Rujii fără să vrea.²

***

Da s-o auzât mai demult, să auză, când eram io tânără că umbla Fata Pădurii. Să pierde oamenii care umblau noaptea și se zicea că „i-o purtat dracu” ori „i-o purtat Fata Pădurii”.

Ion al meu cu Ion Ciceu o mârș în Plopiș, unde lucrau pă o șură ori poate pă o casă, nu mi aduc bine aminte, umblau cu bicicletele. Era vară, câmpurile și drumurile uscate, méréu și vineu ușor, una-două erau dimineața în Plopiș. Iar sara vineu înapoi în Cărpiniș, unde stăm.

Într-o sară, s-o fost întunecată, când o fost pân Brașoit, o pierdut drumu. Umblau numa pân gropi. Nu puteu mere pă biciclete, da nici pă lângă ele nu puteu mere că erau numa ponore, numa gropi și haturi.

O lăsat bicicletele jos, lângolaltă și s-o dus să caute drumu. O umblat ce-o umblat, pă unde o gândit că ar hi drumu. Și l-o aflat nu după multă vreme. S-o întors după biciclete, le-o fost lăsată lângă on fag pă un dambuț. N-o mai aflat bicicletele, nici fagu, nici dambuțu. Îi drept că o fost în pădure, da fagu o fo mai jos decât ceilalți.

O umblat toată noaptea după biciclete și numa nu o dat de ele. Era scumpă o bicicletă pă acele vremuri, pân anii 70.

Le-o aflat pă dimineață, pă la cruci, când o început a cânta cocoșii și a bate clopotele pă sat. Numa apoi le-o aflat și mintenaș o fost acasă. Da nu o stat mult că a trebuit să pornească înapoi, la lucru, în Plopiș.

Constantin, aista din sat, umbla la fete în Bontăieni, pă vremuri, când era tânăr fecior, de acolo și-o luat și nevasta. Într-o noapte, când viné păstă imaș o văzut înaintea lui o casă mnică și o fată frumoasă. Nu mi aduc bine aminte, da fata stătea pă prispa căsuți ori înaintea ei, nu știu cum mi-o povestit, da cât că el, Constantin, s-o păzât să ajungă la căsuță și la fată. Da cu cât o mers el mai tare, cu atâta căsuța s-o depărtat. El s-o păzât, căsuța și fata, și ele s-o păzât, înaintea lui.

Constantin o tot mârș și o tot mârș păzât și căsuța și fata tot înaintea lui, da tăt mai departe, tăt mai departe, să tăt depărtau.

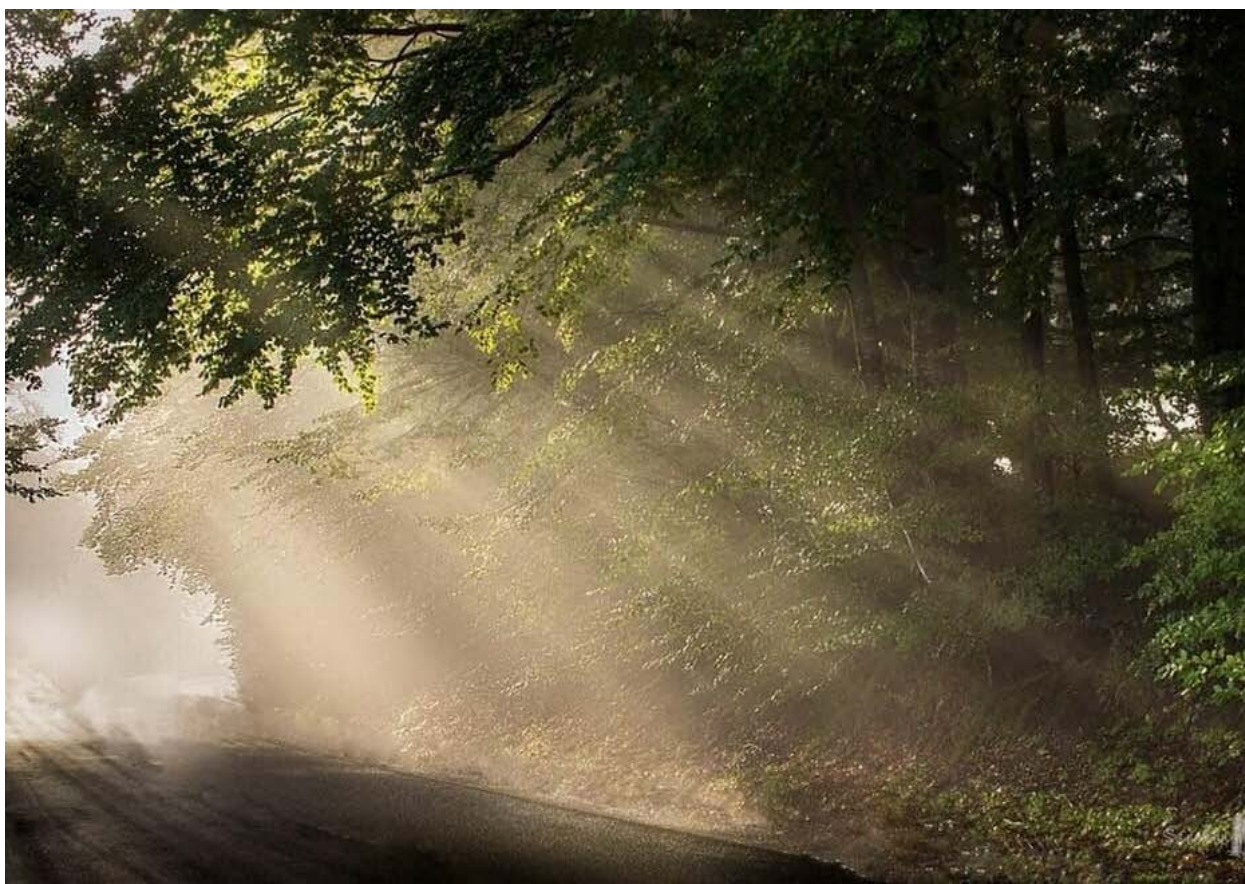
Nu mai țân minte cât o hi umblat Constantin, cât s-a păzât să ajungă la căsuță și la fată, da cât că acasă numa pă dimineață o ajuns, pă dimineață la 5 când clopotea pă sate.

---

² Performeră Dipșe Silvia, Șurdești, jud. Maramureș, 2019.

Am mai auzât că și Traian din Valea Negreii o pățât și-o văzut asta, când o vinit de la lucru într-o noapte și mi se pare, din câte îmi aduc io aminte, o fost tomna cu Constantin. O vinit în Șindrești de unde i-o lăsat autobuzul pă drum, păstă imaș, noaptea, pă la dâmb și tăt așe. O văzut înaintea lor, on ptic mai departe, o căsuță mică, o căsuță de om sărac, cu o fată tare frumoasă pă prispă.

Ei, ca proștii, o păzât pasu, să ajungă la casă și la fată. Și o tăt mârș și o tăt mârș și fata și casa, căsuța ceie mnică, tăt înaintea lor, tăt înaintea lor, și numa ii, Trăian și Constantin nu puteau ajunge la ele, la casă și la fată.³

Drumu pă care méré Fata Pădurii; foto: Mariana SCUBLI

---

³ Performeră Agata Cerneștean, 76 de ani, Cărpiniș, jud. Maramureș, 2019.